

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci žalobcu: **Mesto K.**, zastúpeného JUDr. D. A., advokátom, proti žalovanému: **Katastrálny úrad v Košiciach**, za účasti: **Obec S.**, zastúpená JUDr. D. H., advokátkou, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PO 850/2009-Be-18, zo dňa 11. mája 2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/81/2009-68 zo dňa 5. mája 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/81/20089-68 zo dňa 5. mája 2010 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach zamietol podľa § 250j ods. 1 O.s.p. žalobný návrh žalobcu, ktorým sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, ktorý v odvolacom konaní zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Správy katastra Košice – okolie č. H-2/97/d-BJ zo dňa 11.02.2009, ktorým

prvostupňový správny orgán zamietol návrh žalobcu na obnovu konania vedeného pod sp. zn. H-2/97/d/BJ o určenie hranice medzi obcou S. a Mestom K., ktoré bolo ukončené vydaním rozhodnutia zo dňa 20.06.2007. Mal za to, že v danom prípade po právoplatnom skončení konania o určenie hranice neexistujú dôvody na povolenie obnovy konania vo veci. Krajský súd takto rozhodol, keď sa stotožnil s názorom žalovaného, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania a nie je v danom prípade splnená ani jedna zákonná podmienka, ktorá by zakladala dôvod obnovy konania podľa § 62 ods. 1 písm. a/ zákona o správnom konaní a taktiež ani v zmysle § 62 ods. 1 písm. e/ zákona o správnom konaní. Čo sa týka dôvodu obnovy konania v zmysle § 62 ods. 1 písm. e/ zákona o správnom konaní (rozhodnutie sa opiera o dôkazy, ktoré sa ukázali ako nepravdivé), žalobca ho v návrhu skutkovo nekonkretizoval. Žalobca považoval za nové dôkazy, ktoré vyšli najavo po právoplatnom ukončení konania podľa § 52 a nasl. katastrálneho zákona také dôkazy, ktoré pripojil k svojmu odvolaniu zo dňa 16.01.2008, kedy bolo jeho odvolanie zo dňa 16.01.2008 proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 6Sp/18/2007 zo dňa 22.11.2007 (teda z predchádzajúceho konania) odmietnuté uznesením Najvyššieho súdu SR č. 6 Sžo/43/2008 zo dňa 29.10.2008 ako oneskorene podané. Krajský súd sa nemohol preto zaoberať otázkou, či bol daný dôvod na obnovu konania podľa § 62 ods. 1 písm. e/ zákona o správnom konaní, pretože žalobca v návrhu na obnovu konania a ani v odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa skutkovo nevymedzil tento dôvod obnovy konania, nekonkretizoval dôkazy, o ktoré sa opieralo rozhodnutie Správy katastra Košice – okolie, ktoré sa ukázali ako nepravdivé. Až v žalobe uviedol žalobca, že za takýto nepravdivý dôkaz považuje geometrický plán na zmenu hraníc v katastrálnom konaní, ktorý sa upravoval aj po právoplatnosti rozhodnutia Správy katastra Košice – okolie zo dňa 20.06.2007. Čo sa týka dôvodov obnovy konania podľa § 62 ods. 1 písm. a/ zákona o správnom konaní ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku krajského súdu takéto dôvody neexistujú a dôkazy, ktoré žalobca uviedol v návrhu na obnovu konania, ktoré mali byť novými dôkazmi a mali odôvodňovať povolenie obnovy konania nevyšli najavo po právoplatnom ukončení konania vedeného Správou katastra Košice – okolie podľa § 52 a nasl. katastrálneho zákona. Žalobca mal už 29.11.2007 k dispozícii listinné dôkazy, ktoré pripojil k odvolaniu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 6Sp/18/2007 zo dňa 22.11.2007 a teda žalobca mal tieto dôkazy pred právoplatným skončením predchádzajúceho súdneho konania a to mapu v mierke 1 : 50 000 a uznesenie vlády SR č. 19/1976 zo dňa 21.01.1976, pretože na tieto dôkazy žalobca poukazuje už v samotnom návrhu podanom dňa 23. apríla 1997. Tieto dôkazy podľa názoru krajského súdu ako mapa a uznesenie vlády SR č. 19 by objektívne nemohli viesť

k inému rozhodnutiu, než vydala Správa katastra Košice – okolie. Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu ďalej vyplýva, že žalobca všetky tieto dôkazy mal k dispozícii už 29.11.2007 a v dôsledku oneskorene podaného odvolania proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22.11.2007 ich neuplatnil a odvolací súd sa s nimi už nemohol zaoberať.

Proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach podal odvolanie žalobca a z hľadiska obsahu petitu žalobného návrhu žiadal, aby Najvyšší súd SR ako súd odvolací rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 05. mája 2010 zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného správneho orgánu Katastrálneho úradu v Košiciach č. PO 850/2009/Be-18 zo dňa 11.05.2009 zruší a vec vráti žalovanému správnenému orgánu na ďalšie konanie a zároveň žiadal, aby odvolací súd priznal žalobcovi i náhradu trov prvostupňového a druhostupňového konania. Poukázal na to, že príbratý účastník do konania obec S. nemá procesnú spôsobilosť, ďalej, že účastníkovi konania teda žalobcovi sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, ďalej, že o veci rozhodoval vylúčený sudca a súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď nevyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach a nevyporiadal sa so všetkými uplatnenými námietkami. Uviedol, že vo svojom podaní zo dňa 06.10.2009, ktoré krajský súd nevyhodnotil, poukázal žalobca na dôležité skutočnosti, ktoré preukazujú dôvodnosť návrhu na povolenie obnovy konania, kde okrem iného bolo poukázané, že žalovaný správny orgán pri odôvodnení svojho rozhodnutia postupoval v rozpore s § 47 ods. 3 správneho poriadku. V tomto podaní poukázali aj na preklúziu práva nároku na zmenu priebehu katastrálnych hraníc za nedodržania zákonom stanovenej lehoty na uplatnenie nároku z dôvodu neúplnosti návrhu podľa už t. č. zrušeného § 52 a nasl. katastrálneho zákona. Krajský súd rozhodol o opravnom prostriedku dňa 22.11.2007 a príslušná mapa s mierku 1 : 50 000 bola nájdená podľa potvrdenia na rube mapy v Štátnom archíve MV SR dňa 29.11.2007, ktorá sa dovtedy nenachádzala v spisoch a nebola nikým predložená. Bola nájdená po vyhlásení rozsudku právnym zástupcom žalobcu medzi archivovanými dokladmi a preto mohla byť použitá iba na odvolacom konaní, alebo ak by nebolo podané odvolanie, taktiež v konaní o povolenie obnovy konania. Súd prvého stupňa sa s týmito otázkami nevyporiadal, resp. vyporiadal sa tak, že tieto skutočnosti zahmlieva, čím znížil význam tohto dôkazu na povolenie obnovy konania. Čo sa týka vznesenej námietky zaujatosti zo strany žalobcu voči sudkyňi JUDr. J. J. tak nie je možné posúdiť túto námietku v tom zmysle, že dôvodom na vylúčenie sudcu by bol iba postup sudcu v konaní o prejednávanej veci a takéto ponímanie zaujatosti je reštriktívne. V danom prípade išlo

o súhrn okolností, ktoré boli spôsobilé vyvolať podložené pochybnosti o objektívnosti a nestrannosti toho sudcu a súdu, nakoľko ide o okolnosti a o priamy pomer k veci a doterajšie konanie konkrétneho sudcu, ktoré vo svojom celku dokážu u žalobcu vzbudiť pochybnosti o objektívite a nestrannosti konkrétneho rozhodovania súdu v tomto zložení senátu. Krajský súd žalobcu ako účastníka konania v rozpore s poslednou vetou ust. § 16 ods. 2 O.s.p. o dôvodoch, pre ktoré vec nadriadenému súdu nepredložil, neupovedomil, ale vytýčil termín pojednávania na deň 20.01.2010 a o nepredložení veci pre zaujatosť nadriadenému súdu sa žalobca dozvedel nepriamo z internetovej stránky krajského súdu, keďže ten istý senát bol uvedený na deň 20.01.2010 a priamo sa žalobca dozvedel o tom iba následne z listu krajského súdu zo dňa 21.01.2010, ktorý bol právnomu zástupcovi doručený dňa 25.01.2010. Preto sa žalobca pojednávania nezúčastnil. Vzhľadom na takýto spôsob postupu krajského súdu bol podľa žalobcu dôvod na vznesenie námietky zaujatosti voči členom senátu 7S Krajského súdu v Košiciach dňa 18.01.2010 a žalobca je toho názoru, že vec vznesenia námietky zaujatosti voči sudkyňi JUDr. J. J. a najmä voči senátu krajského súdu vrátane predsedu senátu z dôvodu konfliktu záujmov a objektivity mala byť postúpená nadriadenému súdu a preto je žalobca toho názoru, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca. Ďalej žalobca uviedol, že jeho právny zástupca dňa 04.05.2010 osobne doručil do podateľne krajského súdu podanie zo dňa 03.05.2010 označené ako doplnenie odôvodnenia žaloby a návrh na odročenie pojednávania, avšak krajský súd v odôvodnení rozsudku toto podanie žalobcu nespomína. Ďalej poukázal na to, že z geometrického plánu, na základe ktorého sa uskutočnila zmena priebehu hranice po rozsudku súdu, zo záhlavia zaslaného geometrického plánu 67/2009, a z výkazu výmer, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou geometrického plánu vyplýva, že ide o prepracovaný geometrický plán č. 16/2007 zo dňa 10.05.2007, ktorý bol podkladom rozhodnutia na zmenu priebehu hranice katastrálneho územia Ž. a S.. Takýto prepracovaný plán bol vyhotovený 11.03.2009 geodetickou firmou G. K. s.r.o. Správa katastra Košice – okolie nezaslala však mestu K. pôvodný geometrický plán č. 36590711-16/2007 úradne overený zo dňa 10.05.2007, pod č. 317/07, ktorý bol podkladom rozhodnutia o zmene priebehu hraníc pozemkov správneho orgánu, ako aj súdu. Preto skutočnosť, že zmena priebehu hraníc pozemkov sa uskutočnila na základe dodatočne upraveného geometrického plánu až po právoplatnom a vykonateľnom rozhodnutí považuje žalobca za neoprávnený zásah do petitu rozhodnutia správneho orgánu, ako aj rozhodnutia súdu, ktorým súd potvrdil napadnuté rozhodnutie správneho orgánu č. H-2/97/d-Bj zo dňa 20.06.2007. Podľa žalobcu preto tento dôkaz je ďalším dôkazom, ktorý môže mať podstatný vplyv na rozhodnutie a nemohol sa v konaní uplatniť bez vedomia žalobcu. Tieto skutočnosti vyšli najavo až

zaslaním geometrického plánu č. 67/2009 dňa 12.03.2010. Žalovanému, do ktorého kompetencie patrí aj overovanie geometrických plánov tieto skutočnosti boli známe. Preto zároveň žalobca do času zabezpečenia dôkazov navrhol krajskému súdu odročiť termín vytýčeného súdneho pojednávania na deň 05.05.2009 a zároveň sa žalobca ospravedlnil z neúčasti na pojednávaní a navrhol vytýčiť nový termín pojednávania až po zabezpečení navrhnutých dôkazov. Krajskému súdu žalobca navrhol, aby uložil žalovanému predložiť žalobcovi vyžiadaný geometrický plán č. 16/2007 a krajský súd tiež toto podanie žalobcu v dôvodoch rozhodnutia neuvádza. Týmto postupom krajského súdu bolo žalobcovi odňaté právo zúčastniť sa súdneho konania. Zároveň žalobca v súvislosti so znením ust. § 250 ods. 1 O.s.p. poukázal na to, že vzhľadom na povahu konania o obnove obec S. pôvodne nebola účastníkom tohto konania a nakoľko žalobcovi nebolo doručené uznesenie o pribratí účastníka do konania, nemá vedomosť o tom, na základe akých okolností bola obec pribratá do konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o povolenie obnovy a takýto postup krajského súdu považuje za nezákonný a takto pribratý účastník do konania – obec S. nemohol nadobudnúť procesnú spôsobilosť. Taktiež i vzhľadom na ďalšie okolnosti, preto aj zaviazanie žalobcu na zaplatenie trov konania tomuto pasívnemu účastníkovi za týchto okolností právne neobstojí a do dnešného dňa žalobcovi nebolo zo strany krajského súdu predložené žiadne stanovisko alebo vyjadrenie pribratého účastníka. Žalobca ďalej uviedol, že z textu ustanovenia § 62 ods. 1 písm. a) zákona o správnom konaní nevyplýva podmienka, ako to vykladá krajský súd, teda že má ísť o existenciu nových skutočností alebo dôkazov, ktoré vyšli najavo dodatočne po právoplatnom ukončení správneho konania. Žalobca je toho názoru, že zo zákona vôbec nevyplýva, že nové skutočnosti alebo dôkazy majú vyjsť najavo po právoplatnom ukončení konania, ale má ísť o také skutočnosti a dôkazy, ktoré vyjdú najavo už po ukončení správneho konania na oboch stupňoch a je možné ich uplatniť ako dôvod na obnovu iba vtedy, ak konanie pred správnym orgánom je ukončené rozhodnutím, ktoré je právoplatné a na tieto skutočnosti poukázali už v podaní zo dňa 16.12.2009. V danom prípade správny poriadok predpokladá iba nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie a nemohli sa v pôvodnom konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania, kým dôvod obnovy podľa § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. okrem uvedeného predpokladá, že môžu privodiť pre navrhovateľa priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Žalobca je toho názoru, že ním označený dôkaz je novým dôkazom, ktorý môže mať podstatný vplyv na rozhodnutie a nemohol sa v správnom konaní uplatniť bez jeho zavinenia. V danom prípade dôkaz predložený žalobcom, a to mapa mierky 1:50 000 má podstatný vplyv na presné označenie hranice pozemkov, na posúdenie geometrického plánu, ktorý má obsahovať starú

hranicu, ale najmä na posúdenie a dodržanie rozhraničovacej čiary v teréne podľa § 54 katastrálneho zákona ako predpoklad prípadnej zmeny katastrálnej hranice. V danom prípade žalobca uviedol, že jeho tvrdeniam dáva za pravdu i judikát č. 26/2002 (rozsudok NS SR 5Cdo 4/01 zo dňa 30.01.2001), tiež i judikát 6/1968 (zošit č. 1 str. 36, 5Cz 81/67). Podľa žalobcu práve tieto rozhodujúce a podstatné skutočnosti a dôkazy, ktoré predložil na obnovu konania, chýbali v pôvodnom správnom konaní. Podľa žalobcu mesto K. sa dozvedelo o veci zmeny katastrálnej hranice, konkrétne s obcou S., iba po prvom rozhodnutí správneho orgánu, ktorým vtedy zamietol návrh obce. Predložená mapa a smerný územný plán Hospodársko-sídelnej aglomerácie podľa uznesenia vlády SSR č. 19/1976, ktoré boli podkladom uznesenia plenárneho zasadania obce S. a ktorá vyznačuje, resp. podrobne špecifikuje zmenu priebehu hranice, bola nájdená po rozhodnutí Krajského súdu v Košiciach, v priebehu odvolacieho konania v mesiaci december 2007 (Návrh na obnovu konania podaný v januári 2008), osobným vyhľadáním z archivovaných dokumentov. Predložené dokumenty môžu mať podstatný vplyv na rozhodnutie a nemohli sa v správnom konaní uplatniť bez zavinenia žalobcu. Preto je žalobca toho názoru, že v priebehu súdneho konania po rozhodnutí krajského súdu a počas prípravy odvolania, konkrétne dňa 29.11.2007, vyšli najavo také skutočnosti a dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie a nemohli sa v konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania. Uvádza, že dôkazy, ktoré vyšli najavo dodatočne a ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie, boli označené v návrhu žalobcu a poukazuje na ich opis. Podľa názoru žalobcu, vychádzajúc z dodatočne skompletizovaného administratívneho spisu, môže byť správny záver k otázke, že zmena priebehu hranice obce H., vrátane jej častí S., sa vykonala so súhlasom obce, keďže o tejto zmene rozhodoval kompetentný orgán obce v súlade s vtedy platným právnym stavom. Podľa zoznamu obcí v rozhodnom období obcou bola obec H., ktorá sa vytvorila v roku 1960 zlúčením dvoch obcí a katastrálnych území B. a S., ale o zmene katastrálnej hranice bolo kompetentné rozhodovať podľa zákona plenárne zasadanie obce H., keďže vytvorením obce H. obec S. a obec B. zanikli. H. nemali nikdy samostatné katastrálne územie ako katastrálne územie H., a ak sa uvádza, tak iba omylom. Poukázal na uznesenie plenárneho zasadnutia č. 18/1979 zo dňa 16.8.1979, z ktorého podľa žalobcu vyplýva, že zastupiteľský zbor občanov H., ako kompetentný orgán obce, súhlasil so zmenou hranice obce a s pričlenením časti obce H., vrátane katastrálneho územia B. – S. k mestu K. v rozsahu a v súlade s návrhom Okresného národného výboru Košice – okolie, Odd. vnútorných vecí č. Vnútro 152/1979. Aj zo schváleného uznesenia, ktoré sa odvoláva na smerný územný plán H. K., ktorý bol predložený aj k návrhu na obnovu konania, ako aj z dodatočne získanej mapy je zrejmé, že sa jednalo

práve o areál bývalých V., ktorý zasahoval do katastrálneho územia S., a tento nový dôkaz nebol vykonaný v pôvodnom konaní. Podľa žalobcu nové dôkazy majú takú kvalitu, že v prípade ich uplatnenia v pôvodnom konaní mohli objektívne zmeniť názor správneho orgánu na rozhodovanie vo veci. V rozpore s názorom krajského súdu bola naplnená aj tretia podmienka na preukázanie dôvodu obnovy konania, t.j. uplatnenie dôkazov v konaní bez zavinenia účastníka konania. Krajský súd nesplnenie tejto podmienky odôvodnil tým, že žalobca tieto dôkazy mal k dispozícii už 29.11.2007 a v dôsledku oneskorene podaného odvolania proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22.11.2007 ich neuplatnil a odvolací súd sa nimi preto nemohol zaoberať. V tejto súvislosti žalobca uviedol, že jeho odvolanie bolo odmietnuté Najvyšším súdom SR použitím ustanovenia o právnej fikcii doručenia, ktorej použitie bolo nesprávne, a tohto času je vec na Ústavnom súde SR. Žalobca je toho názoru, že aj v prípade, ak by sa nepodalo odvolanie proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa, ktoré by tým nadobudlo právoplatnosť, bolo by možné na základe nových skutočností alebo dôkazov začať obnovu konania. Mesto K. však podalo odvolanie proti rozsudku krajského súdu, v ktorom použilo nové dôkazy a skutočnosti získané po vyhlásení rozsudku krajským súdom a preto za týchto okolností by bolo podľa žalobcu tvrdé a obmedzením realizácie procesných práv vykladať odmietnutie odvolania žalobcu na základe nesprávnej a spornej konštrukcie právnej fikcie doručenia, ktorú uplatnil Najvyšší súd SR. Taktiež podľa žalobcu je dôležité, že konanie pred správnym orgánom bolo ukončené rozhodnutím, ktoré je právoplatné a je nepodstatné, z akého dôvodu je právoplatné a ďalej je dôležité, že vyšli najavo nové dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie a nemohli sa v konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania.

Žalovaný správny orgán sa písomne k odvolaniu žalobcu vyjadril a okrem iného uviedol, že správny poriadok taxatívne stanovuje dôvody obnovy konania a pri naplnení ktoréhokolvek z nich je správny orgán povinný konanie obnoviť. Pre nové skutočnosti alebo dôkazy sa konanie obnoví len za predpokladu, že vyšli najavo po právoplatnosti rozhodnutia a že ich účastník konania v pôvodnom konaní buď vôbec nepoznal alebo ich bez vlastnej viny nemohol uplatniť. Otázku, kedy nová skutočnosť alebo nový dôkaz mohli mať na rozhodnutie podstatný vplyv, musí správny orgán posúdiť podľa povahy konkrétneho prípadu. O podstatnom vplyve na rozhodnutie možno hovoriť najmä v prípadoch, v ktorých by sa v pôvodnom konaní buď vydalo opačné rozhodnutie alebo sa vydalo v podstatných otázkach iné rozhodnutie. Ak vplyv novej skutočnosti alebo nového dôkazu na pôvodné rozhodnutie možno podľa povahy konkrétneho prípadu charakterizovať ako nepodstatný,

obnovu konania nemožno povoliť. Nepravdivými dôkazmi sú najmä nepravdivé svedecké výpovede alebo znalecké posudky, podvrhnuté alebo falšované listiny, nepravdivé čestné vyhlásenia a pod. Správa katastra Košice – okolie vykonala v priebehu konania rozsiahle dokazovanie a zaoberala sa všetkými dôvodmi a argumentmi účastníkov konania a jej rozhodnutie bolo potvrdené aj rozsudkom Krajského súdu v Košiciach 6Sp/18/2007 zo dňa 22.11.2007. Skutočnosti, resp. listinné dôkazy, na ktoré poukázal žalobca vo svojom návrhu, nemajú podstatný vplyv na rozhodnutie č. H-2/97/d-BJ zo dňa 11.02.2009, nakoľko nimi nie je preukázané, že plenárne zasadnutie MNV H. rozhodlo o zmene priebehu hranice obce H., vrátane časti S.. Katastrálny úrad Košice zároveň uvádza, že skutočnosti, na ktoré poukazuje žalobca, nie sú novými skutočnosťami, ktoré by vyšli najavo až po právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, nakoľko boli navrhovateľovi známe a spomínal ich aj vo svojom odvolaní zo dňa 16.01.2008 proti rozsudku krajského súdu č.k. 6Sp/18/2007. Dôkazy pripojené k odvolaniu proti uvedenému rozsudku krajského súdu žalobca považoval za nové dôkazy, ktoré podľa neho mali vyjsť najavo po právoplatnom ukončení konania podľa § 52 a nasl. katastrálneho zákona. Podľa žalovaného správneho orgánu žalobca v návrhu na obnovu konania a ani v odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa skutkovo nevymedzil dôvod na obnovu konania podľa § 62 ods. 1 písm. e) zákona o správnom konaní. Dôkazy uvedené žalobcom v návrhu na obnovu konania, ktoré mali byť novými dôkazmi a mali odôvodňovať povolenie obnovy konania, nevyšli najavo po právoplatnom ukončení konania vedeného Správou katastra Košice – okolie podľa § 52 a nasl. katastrálneho zákona, nakoľko rozhodnutie správy katastra zo dňa 20.06.2007 nenadobudlo právoplatnosť jeho doručením účastníkom konania, pretože žalobca podal proti nemu odvolanie podľa § 56 katastrálneho zákona vo vtedy platnom znení a žalobca už dňa 29.11.2007 mal k dispozícii listinné dôkazy, ktoré pripojil k odvolaniu proti rozsudku krajského súdu zo dňa 22.11.2007, teda mal tieto dôkazy ešte pred právoplatným skončením súdneho konania, a len právoplatným skončením súdneho konania nadobudlo právoplatnosť aj rozhodnutie Správy katastra Košice – okolie zo dňa 20.06.2007. Žalovaný ďalej poukázal na to, že existencia dôkazov, na ktoré poukazuje žalobca, bola známa správne mu orgánu prvého stupňa ako i účastníkom konania od začiatku správneho konania, a na tieto dôkazy sa poukazuje už v návrhu podanom dňa 23.04.1997. Podľa žalovaného vplyv týchto dôkazov na konanie by bol zanedbateľný pre rozhodnutie správy katastra o návrhu na určenie priebehu hraníc obce S. a hraníc katastrálneho územia. Pre posúdenie dôvodnosti návrhu bolo rozhodujúce to, že nebola preukázaná existencia súhlasu obce H. so zmenou katastrálneho územia S., pretože správny orgán a ani súd uznesenie plenárneho zasadnutia MNV H. č. 18/1979 v bode A zo

dňa 16.08.1979 nepovažovali za súhlas so zmenou hraníc obce a katastrálneho územia. Dôkazy ako mapa a uznesenie vlády SSR č. 19 by objektívne nemohli viesť k inému rozhodnutiu než vydala Správa katastra Košice – okolie. Ani po prípadnom vykonaní týchto dôkazov by nebolo možné očakávať iné rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa. Mapa sama osebe nevytvára o tom, či k zmene hraníc došlo so súhlasom alebo bez súhlasu obce. Taktiež nebola naplnená ani ďalšia podmienka na preukázanie dôvodu obnovy konania, t.j. uplatnenie dôkazov v konaní bez zavinenia účastníka konania. Ak rozhodnutie nadobudne právoplatnosť až po právoplatne skončenom súdnom preskumnom konaní podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. je pod pojmom konanie potrebné rozumieť nielen konanie správne ale aj súdne preskúvacie konanie. Žalobca tieto dôkazy mal k dispozícii už 29.11.2007. V dôsledku oneskorene podaného odvolania proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22.11.2007 ich neuplatnil. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný žiadal z hľadiska obsahu odvolania, aby Najvyšší súd SR ako súd odvolací rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/81/2009-68 zo dňa 5.5.2010 zamietol.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila aj obec S. a navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil. S dôvodmi odvolania žalobcu nesúhlasila a pokladá ich za nedôvodné a účelové. Odôvodnenie napadnutého rozsudku považuje za jasné a zrozumiteľné, ktoré dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky. Taktiež i podľa názoru obce S. nebola zo strany žalobcu splnená ani jedna zákonná podmienka pre povolenie obnovy konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke www.nsud.sk.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúvajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s ohľadom na obsah podaného odvolania žalobcu posudzoval, či správne orgány ako i krajský súd pri rozhodovaní vychádzali z dostatočne zisteného skutkového stavu veci. S ohľadom na námietky žalobcu ohľadne hodnotenia dôkazov zisťoval, či konanie pred správnymi orgánmi ako i pred krajským súdom bolo vedené takým procesným postupom, ktorý zabezpečoval správny výsledok a či boli dôkazy vykonané spôsobom zodpovedajúcim pravidlám spravodlivého procesu.

V odvolacom konaní mal Najvyšší súd SR za preukázané, že krajský súd postupoval súladne so zákonom, keď žalobný návrh žalobcu ako nedôvodný zamietol, a to z nasledovných dôvodov:

Pokiaľ žalobca v priebehu preskúmvacieho konania podľa piatej časti hlavy druhej O.s.p. v konaní pred krajským súdom podaním zo dňa 16.12.2009 vzniesol námietku zaujatosti voči členke senátu krajského súdu JUDr. J. J. z dôvodu, že mal výhrady voči jej postupu v súvislosti s rozhodovacou činnosťou vo veci vedenej pod sp. zn. 6Sp/18/2007 a pokiaľ podaním zo dňa 18.1.2010 vzniesol námietku zaujatosti voči všetkým členom senátu krajského súdu (JUDr. J. K., JUDr. T. S. a JUDr. J. J.), tak i odvolací súd je toho názoru, že z obsahu týchto podaní nesporne vyplýva, že obsahom týchto podaní žalobcu sú námietky týkajúce sa len okolností ustanovených v § 14 ods. 3 O.s.p. Správne preto postupoval krajský súd, keď na takéto námietky žalobcu neprihliadol a nepredložil vec na rozhodnutie o námietke zaujatosti nadriadenému súdu. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že pokiaľ JUDr. J. prejednávala predmetnú vec v základnom konaní, tak je i podľa názoru odvolacieho súdu samozrejme a súladné so zákonom, že v danej veci v konaní podľa piatej časti hlavy tretej O.s.p. vyjadrila príslušný právny názor na danú vec. V tomto smere i novela Občianskeho súdneho poriadku s účinnosťou od 15.10.2008 zohľadňuje súdnu prax, ktorá bola konštantná v prípadoch, keď sudca v inej obdobnej veci rozhodol spôsobom, s ktorým účastník nesúhlasil, resp. opakovane vo veciach toho istého žalobcu zamietol žalobu.

Podľa § 14 ods. 3 O.s.p. dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach.

Podľa § 15a ods. 5 O.s.p., ak sa námietka zaujatosti týka len okolností ustanovených v § 14 ods. 3, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti je potom i odvolací súd toho názoru, že krajský súd neporušil žiadne procesné práva žalobcu ako účastníka konania a neodňal mu možnosť konať pred súdom, ak v danom prípade nepredložil vec nadriadenému súdu vzhľadom na námietku predpojatosti žalobcu, pretože obsah uvedených námietok žalobcu v jeho príslušných podaniach sa nesporne dotýka postupu sudkyne JUDr. J. v konaní o prejednávanej veci, resp. procesného postupu senátu v jeho rozhodovaní v danej veci a správne preto postupoval senát krajského súdu, ak na vznesenú námietku neprihliadol a následne riadne pokračoval v konaní, v ktorom i meritórnym spôsobom vo veci rozhodol.

Z administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že v základnom konaní Správa katastra Košice – okolie rozhodnutím č. H-2/97/d-BJ zo dňa 20.6.2007 rozhodovala o návrhu žalobcu na určenie priebehu hranice obce S. a hranice kat. úz. S. podľa § 52 a nasl. katastrálneho zákona, keď svojim rozhodnutím rozhodla tak, že určila priebeh hranice medzi obcou S. a mestom K. – mestská časť Š. a priebeh hranice medzi katastrálnymi územiaми S. a Ž. podľa geometrického plánu č. 16/2007 vyhotoveného spoločnosťou G. s.r.o., úradne overeného Správou katastra Košice dňa 10.5.2007 pod č. 317/07. Mesto K. následne podalo opravný prostriedok proti rozhodnutiu Správy katastra Košice – okolie zo dňa 20.6.2007 a v preskúmovacom konaní podľa piatej časti hlavy tretej O.s.p. v konaní o opravných prostriedkoch Krajský súd Košice rozsudkom č.k. 6Sp/18/2007-29 zo dňa 22.11.2007 potvrdil rozhodnutie Správy katastra Košice – okolie č. H-2/97/d-BJ zo dňa 20.6.2007. Na základe odvolania mesta Košice proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 6Sp/18/2007-29 zo dňa 22.11.2007 Najvyšší súd SR ako súd odvolací odvolanie navrhovateľa mesta K. uznesením sp. zn. 6Sžo/43/2008 zo dňa 29.10.2008 odmietol v zmysle ust. § 218 ods. 1 písm. a) O.s.p., keď mal za to, že odvolanie mesta Košice bolo podané oneskorene.

Žalobca vzhľadom na uvedené skutočnosti podal návrh na obnovu konania zo dňa 22.12.2008, ktorým sa na Správu katastra Košice – okolie domáhal, aby správa katastra v zmysle ust. § 63 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní povolila obnovu konania vo veci určenia priebehu hranice, ktoré konanie bolo v základnom konaní ukončené na správe katastra rozhodnutím č. H-2/97/d-BJ zo dňa 20.6.2007. Uviedol, že bez zavinenia sa nemohli v konaní uplatniť nové dôkazy (§ 62 ods. 1 písm. a/ správneho poriadku) a že rozhodnutie Správy katastra Košice – okolie zo dňa 20.6.2007 sa opiera o dôkazy, ktoré sú nepravdivé a boli nesprávne posúdené. Poukázal na to, že po vyhlásení rozsudku krajského súdu zo dňa

22.11.2007 v základnom konaní vyšli najavo nové skutočnosti a dôkazy, ktoré si Správa katastra Košice – okolie nevyžiadala zo Štátneho archívu v Košiciach.

Podľa § 62 ods. 1 písm. a) správneho poriadku konanie pred správnym orgánom ukončené rozhodnutím, ktoré je právoplatné sa na návrh účastníka konania obnoví, ak vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie a nemohli sa v konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania.

Podľa § 62 ods. 1 písm. e) správneho poriadku, konanie pred správnym orgánom ukončené rozhodnutím, ktoré je právoplatné sa na návrh účastníka konania obnoví, ak rozhodnutie sa opiera o dôkazy, ktoré sa ukázali ako nepravdivé alebo rozhodnutie sa dosiahlo trestným činom.

Čo sa týka dôvodu obnovy konania v zmysle § 62 ods. 1 písm. a) správneho poriadku, žalobca poukazoval na tú skutočnosť, že až po vyhlásení rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22.11.2007 vyšli najavo nové skutočnosti a dôkazy, ktoré Správa katastra Košice – okolie nevyžiadala zo Štátneho archívu v Košiciach a poukázal na to, že v administratívnom spise sa v priebehu základného konania nenachádzalo uznesenie vlády SSR č. 19 zo dňa 21.1.1976 s prílohou Smernica pre realizáciu smerného územného plánu H., ktoré vysvetľovalo aj termín použitý v uznesení pléna MNV H. č. 18/1979-H.-B.-Ž. čo bol názov hospodárskeho okrsku, v ktorom boli postavené V. a že taktiež sa v administratívnom spise nenachádzala dobová mapa v mierke 1:50 000, ktorá vytyčovala zmenu katastrálnej hranice medzi K. a okresom K. – v..

Z obsahu administratívneho spisu, ako i z pripojeného spisového materiálu Krajského súdu v Košiciach, mal odvolací súd za preukázané, že uvedené listinné dôkazné prostriedky, a to mapa v mierke 1:50 000 a uznesenie vlády SSR č. 19/1976 zo dňa 21.1.1976, boli nájdené v Štátnom archíve Ministerstva vnútra SR v Košiciach skutočne až dňa 29.11.2007, čo znamená, že po rozhodnutí Krajského súdu v Košiciach zo základného konania a žalobca tieto listinné dôkazy uplatnil v priebehu odvolacieho konania proti rozsudku krajského súdu zo dňa 22.11.2007. Na túto skutočnosť poukázal i krajský súd v terajšom napadnutom rozsudku na str. 7 dôvodov rozhodnutia, kde uviedol, že „žalobca už 29.11.2007 mal k dispozícii listinné dôkazy, ktoré pripojil k odvolaniu proti rozsudku krajského súdu z 22.11.2007 a teda žalobca mal tieto dôkazy pred právoplatným skončením súdneho

konania“. Odvolací súd mal teda za preukázané, že uvedené listinné dôkazné prostriedky žalobca získal zo Štátneho archívu Ministerstva vnútra SR dňa 29.11.2007, avšak v pôvodnom základnom konaní tieto listinné dôkazné prostriedky účinne v odvolacom konaní nemohol realizovať, nakoľko v odvolacom konaní uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo/43/2008 zo dňa 29.10.2008 bolo odvolanie navrhovateľa mesta K. ako oneskorene podané odmietnuté v zmysle ustanovenia § 218 ods. 1 písm. a) O.s.p.

Čo sa týka dôvodov obnovy konania v zmysle § 62 ods. 1 písm. e) zákona o správnom konaní, i odvolací súd sa stotožňuje s argumentáciou krajského súdu, že žalobca takéto dôvody obnovy konania vo svojom návrhu na povolenie obnovy konania bližšie skutkovo vôbec nekonkretizoval. Taktiež takéto dôvody obnovy konania s poukazom na § 62 ods. 1 písm. e) správneho poriadku žalobca nekonkretizoval ani v odvolacom konaní pred Katastrálnym úradom v Košiciach a ako vyplýva až zo samotnej žaloby žalobcu za takýto nepravdivý dôkaz považoval geometrický plán na zmenu hraníc v katastrálnom konaní, ktorý sa opravoval i po právoplatnosti rozhodnutia Správy katastra Košice – okolie zo dňa 20.6.2007. Odvolací súd sa preto stotožňuje s právnym názorom krajského súdu, že otázkou existencie dôvodu na povolenie obnovy konania v zmysle § 62 ods. 1 písm. e) správneho poriadku sa mohol zaoberať iba správny orgán prvého stupňa v konaní o povolení obnovy konania, ktorému je zákonom o správnom konaní zverená právomoc rozhodovať o návrhu na povolenie obnovy konania, pretože v opačnom prípade, ak by túto otázku posudzoval až krajský súd v konaní podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p., rozhodoval by týmto o veci, ktorá je zo zákona zverená správny orgánu z hľadiska právomoci.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti za danej skutkovej a právnej situácie vo veci preto správne postupoval krajský súd keď ustálil, že predmetom súdneho prieskumu môže byť iba posúdenie otázky, či je daný dôvod obnovy konania podľa § 62 ods. 1 písm. a) správneho poriadku, nakoľko dôvod na obnovu konania podľa § 62 ods. 1 písm. e) správneho poriadku v priebehu správneho konania, a to jednak pred správny orgánom prvého stupňa ako i pred správny orgánom druhého stupňa žalobca nekonkretizoval a takýto dôvod obnovy konania v priebehu správneho konania ani podľa právneho názoru odvolacieho súdu preukázaný nebol.

Čo sa týka dôvodov obnovy konania v zmysle ustanovenia § 62 ods. 1 písm. a) správneho poriadku, teda existencie listinných dôkazov, a to mapy v mierke 1:50 000

a uznesenia vlády SSR č. 19/1976 zo dňa 21.1.1976 je nesporné, že tieto dôkazy žalobca získal až dňa 29.11.2007, kedy ich mal fyzicky i k dispozícii a pripojil ich k odvolaniu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22.11.2007 zo základného konania, avšak krajský súd je pri posudzovaní tohto dôvodu obnovy konania toho názoru, že z hľadiska ustanovenia § 62 ods. 1 písm. a) správneho poriadku je potrebné okrem iných tam uvedených zákonných podmienok preukázať, že účastník nemohol tieto dôkazy v konaní uplatniť bez svojho zavinenia, pričom však podľa názoru krajského súdu žalobca tieto listinné dôkazy v konaní neuplatnil, a to v dôsledku svojho oneskorene podaného odvolania proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22.11.2007 a že preto sa odvolací súd v konaní 6Sžo/43/2008 nimi nemohol zaoberať.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa Najvyšší súd SR stotožňuje s právnym názorom krajského súdu, že v danom prípade žalobca nepreukázal existenciu dôvodov na povolenie obnovy konania vo veci z hľadiska zákonných podmienok uvedených v ustanovení § 62 ods. 1 písm. a) a e) zákona č. 71/1967 Zb o správnom konaní a preto správne postupoval krajský súd, keď žalobný návrh žalobcu ako nedôvodný v zmysle ustanovenia § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Čo sa týka námietky žalobcu, že krajský súd postupoval nezákonne, ak pribral do konania obec S. a že nemá vedomosť o tom, na základe akých okolností bola táto obec pribratá do konania a že okrem iného žalobcovi nebolo doručené ani uznesenie o pribratí obce S. do konania ako účastníka konania Najvyšší súd SR považuje za potrebné zdôrazniť, že postup krajského súdu bol i v tomto procesne súladný so zákonom, a to s ustanovením § 250 ods. 1 veta druhá O.s.p. Predmetné konanie sa totiž týka i práv a oprávnených záujmov obce S. a preto i v zmysle novely O.s.p. vykonanej zákonom č. 384/2008 Z.z. účinnej od 15.10.2008 krajský súd nepochybil, keď obec S. uznesením pribral do konania ako účastníka konania.

Pre úplnosť veci Najvyšší súd SR uvádza, že uznesenie Najvyššieho súdu z predchádzajúceho konania, teda zo základného konania sp. zn. 6Sžo/43/2008 zo dňa 29.10.2008 bolo nálezom Ústavného súdu SR č. II. ÚS 65/2010-49 zo dňa 27.10.2010 zrušené a vec bola vrátená Najvyššiemu súdu SR na ďalšie konanie a rozhodnutie. Z tohto vyplýva, že Najvyšší súd SR ako súd odvolací sa bude v konaní 6Sžo 43/2008 meritórne zaoberať i odvolaním žalobcu, ktoré žalobca podal proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach

č.k. 6Sp/18/2007-29 zo dňa 22.11.2007, ku ktorému odvolaniu žalobca pôvodne pripojil i príslušné listinné dôkazy, ktorými preukazoval existenciu dôvodov pre povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 62 ods. 1 písm. a) správneho poriadku. Táto skutočnosť znamená, že Najvyšší súd SR v konaní vedenom pod sp. zn. 6Sžo/43/2008 sa bude musieť vypořadať i s týmito dôkaznými prostriedkami, pretože predmetom odvolacieho konania bude okrem iného z hľadiska posúdenia skutkového stavu veci i posúdenie týchto dôkazných prostriedkov.

Odvolačiaci súd je teda nesporne toho právneho názoru, že vzhľadom na už uvedené skutočnosti je návrh žalobcu na povolenie obnovy konania nielenže nedôvodný, ale vzhľadom na právne závery obsiahnuté v uvedenom náleze Ústavného súdu SR neexistuje potom ani právny dôvod na skúmanie a posudzovanie otázky v tomto konaní, či existujú v danom prípade zákonné dôvody pre povolenie obnovy konania. Totiž vzhľadom na právne dôsledky nálezu Ústavného súdu SR je nesporné, že rozhodnutie Správy katastra – okolie č. H-2/97/d-BJ zo dňa 20.6.2007 nie je v súčasnosti navyiac ani rozhodnutím právoplatným, pričom právoplatnosť ako vlastnosť rozhodnutia je základnou zákonnou podmienkou pre povolenie obnovy konania.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti odvolačiaci súd v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. rozsudok krajského súdu ako súladný so zákonom potvrdil.

O trovách konania rozhodol odvolačiaci súd v zmysle ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p. za použitia ustanovenia § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., keď žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovanému trovy konania v odvolacom konaní nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 15. júna 2011

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Nikoleta Adamovičová